O. Schmeil'i »Botaanika käsiraamatu« (Tartu, 1913, III tr. 1920), toimetanud ühes J. Hünerson'iga (vt.) aa. 1915—28 »Põllumehe taskukalender-käsiraamatut« ja avaldanud rea artikleid ajalehis ja -kirjus.

Isikl. j. m. saadud andmed. *T.*

**PINDING, Siegfried,** riigikaitse tegelane, sünd. 8. VI 1877 Tallinnas lubjatehase omaniku pojana, omandas üldhariduse kohalikus Aleksandri gümnaasiumis, astus a. 1894 vabatahtlikuna Vene sõjaväe-teenistusse, lõpetas a. 1897 Peterburis sõjakooli alamleitnandina ja teenis siis ohvitserina Vene väeosades, võttes osa aa. 1904—05 Vene-Jaapani sõjast ja aa. 1915—17 ilmasõjast, tõustes a. 1917 polkovnikuks. Apr. 1917 algas P. Tallinnas I eesti rahvusliku rügemendi formeerimist, mille hiljemini üle andis polkovn. A. Tõnisson'ile (vt.), viibis saksa okupatsiooni ajal Ukrainas, pöördus märtsis 1919 tagasi Eestisse ja määrati 5. jalav.-rügemendi ülemaks, mille eesotsas ta mais s. a. murdis Nõukogude-Vene vägede rinde Pihkva all ja tungis Pihkvani. Juunis 1919 määrati ta II diviisi ülema abiks, teotses aa. 1919—20 Piirivalve Valitsuse ülemana ja määrati sept. 1921 2. jalav.-rügemendi ülemaks. Sügisel 1925 läks P. erusse ja asub praegu (1928) Tartus.

Sõjaministeeriumist saadud andmed. *T.*

**PINNA, Netty,** näitleja, sünd. 16. VI 1884 Virumaal Avanduse v. sepa J. Adler'i tütrena, õppis aa. 1893—98 Tallinna saksa tütarlaste koolis, teotseb a-st 1906 senini (1928) »Estoonia« laval Tallinnas näitlejana, vaheajal ühe hooaja a. 1922 tegev olnud Tallinna Draamateatris; täiendas end lavakunsti alal ühes oma mehe P. Pinnaga (vt.) a. 1908 Berliinis E. Reicher'i juures. Samuti koos mehega oli P. esimese Eesti elukutselise teatri »Estoonia« rajajaid Tallinnas (1906). »Estoonias« on P. mänginud peamiselt Hauptmann'i, Sudermann'i ja Ibsen'i naiskangelasi, esinedes selle kõrval ka klassilistes teostes, nii Desdemonana Shakespeare' »Othello's« ja Luisena Schiller'i »Õeluses ja armastuses«. Draamateatris mängitud osadest olgu mainitud Juudit A. H. Tammsaare samanimelises näidendis ja nimiosa B. Shaw' »Cleopatras«.

Isikl. j. m. saadud andmed. *T.*

**PINNA, Paul,** näitleja ja teatritegelane, sünd. 21. IX 1884 Tallinnas linna-ametniku pojana, õppis Tallinna 4-klassilises linnakoolis, teenis siis kohalikus linnavalitsuses kantselei ametnikuna, astus suvel 1906 dir. Duve' juhatusel töötavasse alalisse saksa näitetruppi ja siirdus s. a. sügisel näitlejaks ja teatrijuhiks äsjaasutatud »Estoonia« elukutselisse teatrisse, kus teotses kuni 1914. a.-ni, olles seega Tallinna eesti alalise teatri rajajaid. Vaheajal käis P. suviti Saksamaal, täiendas end E. Reicher'i teatriakadeemias Berliinis ja mängis 1913. a. suvehooaja Kieli linnateatris. Sügisel 1914 asus ta Venemaale ja mängis Nižni-Novgorodi, Kaasani, Samaara, Saratovi ja Moskva (Nikitski) teatreis. 1915. a. sügisel Tallinna tagasi tulnud, teenis P. mobiliseerituna sõjaväes, mängides ühtlasi »Estoonias«. Aa. 1918—21 oli ta Draamateatri näitleja ja näitejuht, hiljemini ka direktor, aegajalt ka »Estoonias« mängides ja näidendeid lavastades. Aa. 1921—23 teotses P. »Estoonia« näitlejana ning lavastajana ja asutas a. 1923 Tallinnas Rahvateatri, mida juhatas kuni 1927. a.-ni, esinedes ka sama teatri näitlejana. Jaanuarist 1927 on ta toiminud jälle »Estoonia« näitlejana ja lavastajana. — P. näitleja-and ja kalduvused avaldusid varakult 15-aastasena hakkas ta esinema »Estoonia« näitelaval asjaarmastajate trupis ja Tallinna eesti elukutselise teatri avamisel (1906) oli ta juba küps näitleja, kuigi tõsise kooli ja valju enesekriitika puudusel sageli sattus pealiskaudsusse. Lavastajana ja näitejuhina piirdus ta algusest peale realismiga, kuna muud, eriti uuemad voolud on jäänud talle võõramaks. Tema ja K. Jungholz'i (vt.) teeneks tuleb peamiselt lugeda realistliku draama tutvustamist Tallinna publikule näitelava kaudu. 1906. a. alates lavastas ta »Estoonias« Sudermann'i, Hauptmann'i, M. Halbe, Ibsen'i, L. Tolstoi j. t. teoseid, tuues nende kõrval lavale ka hulga vähemtuntud kirjanikkude põnevaid tõmbetükke ja kergeid komöödiaid, püüdes sellega kui ka mängu laadiga vastutulelik olla suure hulga maitsele. Tema Rahvateater polegi seadnud endale kunstilisi ülesandeid, vaid püüab pakkuda pigemini kergesisulist ajaviidet. Peale näidendite on P. nii »Estoonias« kui rahvateatris lavastanud palju operette. P. katsed näitekirjanduse alal — »Jaani-öö« (1911), »Kui pungad puhkevad«(1912), »Vana lugu, alati uus« (1914), »Tasuja« (viimane on ette kantud ka Helsingis) — pole leidnud erilist tähelepanu; neid on autori enda poolt lavastatud peamiselt »Estoonias«. Kaugelt suuremat tähtsust kui teatrijuhina ja lavastajana omab P. näitlejana, olles eesti näitlejakonnas silmapaistvaim meeskuju. Tema ampluaks on n. n. karakterosad nii draamas kui komöödias. Ajaloolise sisuga draamades on ta loonud otse monumentaalseid kujusid (Napoleon, Caesar, Ivan Julm, Danton, Herodes, Olovernes j. t.). Eesti näitekirjandusest kehastab ta kõige enam õnnestunult Vestmann'i Ed. Wilde' »Pisuhännas«, Soome kirjandusest Esko't A. Kivi »Nõmme kingseppades«.

Isikl. j. m. saadud andmed. *E. H.*